

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1435/2022
18.01.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА и др, због кривичног дела превара у служби из члана 363. став 4. у вези става 2. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Владимира Маринкова, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.876/14 од 13.12.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.182/22 од 18.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 18. јануара 2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Владимира Маринкова, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.876/14 од 13.12.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.182/22 од 18.10.2022. године у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр.876/14 од 13.12.2021. године окривљена АА је, поред окривљене ББ, оглашена кривом због извршења кривичног дела превара у служби из члана 363. став 4. у вези става 2. у вези става 1. КЗ, за које дело је осуђена на казну затвора у трајању од једне године, која ће се извршити на тај начин што окривљена не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, уз примену мере електронског надзора.

Истом пресудом, окривљена АА обавезана је да суду на име трошкова кривичног поступка – вештачења плати износ од 319.964,59 динара, а на име судског паушала износ од 25.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Оштећено предузеће „Копаник“ АД Београд је ради остваривања имовинско правног захтева упућено на парнични поступак, сходно одредби члана 258. ЗКП.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.182/22 од 18.10.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА – адвоката Владимира Маринкова, а пресуда Вишег суда у Београду К бр.876/14 од 13.12.2021. године, потврђена.

Бранилац окривљене АА – адвокат Владимир Маринков поднео је захтев за заштиту законитости само против пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 бр.182/22 од 18.10.2022. године, с тим што из образложења произилази да захтев подноси и против пресуде Вишег суда у Београду К бр.876/14 од 13.12.2021. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) и 9) ЗКП, те из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, као и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи другостепену пресуду тако што ће окривљену ослободити од оптужбе, или да укине првостепену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, пред измењеним већем, или да укине другостепену пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члана 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљене АА у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде засноване на незаконитим доказима – подацима о наводним рачунима који у банкама нису отварани на име окривљене већ на име трећих лица који нису били у систему „Копаник“ АД, а који подаци су дати вештацима на изразу налаза и мишљења иако су незаконито прибављени, од стране неовлашћених лица, а не тужилаштва, те на овим доказима правноснажна пресуда није могла бити заснована.

Врховни касациони суд изложене наводе оцењује неоснованим, обзиром да је бранилац окривљене АА – адвокат Владимир Маринков истоветне наводе истицао и у поступку по редовном правном леку, па како је Апелациони суд у Београду, као другостепени, ове жалбене наводе оценио неоснованим и о томе на страни 3 став први и други своје одлуке дао јасне, довољне и аргументоване разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, то у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

У осталом делу, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене је одбачен, из следећих разлога:

Захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене указује се на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, због које је дозвољено подношење захтева окривљеном преко браниоца. Међутим, у образложењу захтева не наводи се у чему се састоји ова повреда, односно на који начин правноснажном пресудом није у потпуности решен предмет оптужбе, већ се с тим у вези истиче да другостепени суд није у целости расправио жалбене наводе, те се дакле, изложеним наводима захтева указује на повреду одредаба члана 460. став 1. ЗКП, због које повреде у смислу члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца због повреде закона.

Истим захтевом нижестепене пресуде побијају се и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, међутим у захтеву се не наводи на који начин је правноснажном пресудом оптужба прекорачена, већ се, у вези са овом повредом закона истиче да је део вештачења, који се односи на окривљену АА, обављен у односу на одређене банковне рачуне (који су отворени код Панонске банке, Националне банке Грчке, Socijete general banke и Banke Intese) који нису наведени ни у оптужници, а ни у првостепеној пресуди, а због чега се према ставу браниоца у овом делу не може прихватити налаз и мишљење вештака. Како се изложеним наводима захтева не указује на прекорачење оптужбе, већ се у суштини оспорава налаз и мишљење судског вештака, као и методологија вршења обрачуна у вештачењу, из ког разлога у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљенима преко бранилаца, то је захтев и у овом делу одбачен као недозвољен.

Најзад, бранилац у поднетом захтеву истиче и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, с тим што не наводи односно не конкретизује у чему се ова повреда састоји, па имајући у виду да Врховни касациони суд испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога (члан 485. став 1), дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости у смислу члана 489. став 1. ЗКП, то по оцени овога суда поднети захтев у овом делу нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП, који прописује обавезу подносиоца да у захтеву наведе разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Стога је захтев у овом делу одбачен, јер нема законом прописан садржај.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, те на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен јер нема законом прописан садржај, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић